

11. Балахонова О.В. Сучасні тенденції в системі управлінської звітності в контексті євроінтеграційних процесів. *Матер. III міжнар. науково-практ. конф. «Фінансові та економічні аспекти підприємництва»* (12-13 грудня 2018). Ірпінь, 2018. С.113-115.
12. Балахонова О.В., Коломієць М.В. Ресурсна база сучасного розвитку малого та середнього бізнесу в Україні. *«Економіка. Фінанси. Право»*. № 11/1. 2017. С.54-58.
13. Балахонова О.В., Захарченко Н.В. Теорія і практика регулювання економічних відносин у нестабільному середовищі. *Міжн. наук. вир. журнал «Сталий розвиток економіки»*. № 2. 2017. С.83-89.
14. Гріщенко І.В., Кобаль О.А. Оцінка показників в процесі фінансового планування підприємства. *Перспективи розвитку фінансово-економічного простору України* : зб. наук. праць. Вінниця, 2020. С. 223-225.
15. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А. Фактори активізації інвестиційної привабливості підприємств. *Підприємництво і торгівля*. 2017. № 22. С. 64-76.
16. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Клівіденко Л.М. Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємств в умовах системних перетворень. *Вісник Львівської комерційної академії*. Серія економічна. 2016. № 50. С. 157-161.
17. Гріщенко І.В., Громова О.Є. Методи підвищення інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємства в умовах забезпечення конкурентоспроможності продукції. *Регіональна бізнес-економіка та управління*. 2014. №1(41). С. 14-18.
18. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Одінцова О.О. Механізм формування конкурентоспроможності підприємств в сучасних економічних умовах. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-626>.
19. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А. Виявлення порушень у процесі аудиту фінансової звітності підприємств. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Сер. Економічні науки*. 2018. Вип. 54. С. 133-138.
20. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А., Мазур О.В. Методи забезпечення ефективності інвестиційно-інноваційних проектів. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2020. Вип. 60. С. 30-34.
21. Гріщенко І.В., Гринчук Т.П., Циганчук В.А. Методи формування конкурентоспроможності підприємств. *Економіка та суспільство*. 2022. № 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-82>.
22. Балахонова О.В., Захарченко В.І. Обґрунтування побудови механізму управління інноваційним розвитком регіону. *Науковий журнал «Інноваційна економіка»*. 2016. №7-8 (64). С.86-89.
23. Балахонова О.В., Леухін К.К. Методика аналізу структури власного капіталу підприємства. *Подільський науковий вісник*. Науки: економіка, педагогіка. 2020. № 2. С. 14- 18.

Вінницький інститут Університету «Україна»

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1447-4560>

Кобильник О.О., здобувч 4-го курсу,

спеціальність «Менеджмент»

Інститут економіки та менеджменту

Університету «Україна»

DOI: <https://doi.org/10.58521/2521-1390-2024-30-2>

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

MANAGEMENT OF THE INVESTMENT AND INNOVATION ACTIVITIES OF THE ENTERPRISE IN MODERN ECONOMIC CONDITIONS

Анотація. У статті досліджено інвестиційно-інноваційну діяльність, яка за своєю економічною сутністю є процесом вкладення фінансових ресурсів у нові ідеї, технології та проекти з метою отримання прибутку або поліпшення конкурентоспроможності підприємств. Інвестиційно-інноваційна діяльність являється процесом, що націлений на формування інвестиційних та високотехнологічних, революційних рішень у виробництві, використання результатів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт при створенні абсолютно нового чи модернізованого продукту чи технології. Процес управління інвестиційно-інноваційною діяльністю включає визначення стратегії інвестицій та інновацій. На цьому етапі визначаються цілі та пріоритети інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства, а також визначається обсяг та джерела фінансування. Досліджено інструменти державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства, які мають ряд причин та переваг: підвищення ефективності інвестиційної діяльності; сприяння розвитку інновацій; регулювання ринку; підтримка малого та середнього бізнесу; забезпечення сталого економічного зростання.

Ключові слова: інвестиційна діяльність підприємства, інноваційна діяльність підприємства, стратегія управління, підприємство.

Abstract. The article examines investment and innovation activity, which in its economic essence is the process of investing financial resources in new ideas, technologies and projects with the aim of obtaining profit or improving the competitiveness of enterprises. Investment and innovation activity is a process aimed at the formation of investment and high-tech, revolutionary solutions in production, the use of the results of research and development works in the creation of a completely new or modernized product or technology. The process of managing investment and innovation activities includes determining the investment and innovation strategy. At this stage, the goals and priorities of

the enterprise's investment and innovation activity are determined, as well as the scope and sources of financing. The instruments of state regulation of the investment and innovation activity of the enterprise have been studied, which have a number of reasons and advantages: increasing the efficiency of investment activity; promoting the development of innovations; market regulation; support of small and medium-sized businesses; ensuring sustainable economic growth.

Keywords: investment activities of the enterprise, innovative activities of the enterprise, management strategy, enterprise.

Постановка проблеми. Важливою складовою перебудови економіки України на сучасному етапі є активізація інвестиційної та інноваційної діяльності. Процеси економічного зростання відбуваються завдяки зростанню інвестицій, змінюється їх структура та якісні характеристики. Залучення довгострокових іноземних інвестицій, їх просування є одним із пріоритетних завдань економічної політики України. Проблема інноваційного рівня досліджується на як на мікрорівні, так і на макрорівні і мезорівнях, що визначає конкурентоспроможність окремого підприємства, формування національної економічної системи, а також визначає галузеві аспекти необхідні для активізації інноваційної діяльності. Стабільне та ефективне функціонування діяльності підприємств є важливою складовою у глобальному ланцюзі постачання, яке забезпечує ефективний та безперервний рух товарів та послуг. Щоб забезпечити свою конкурентоспроможність та стабільний розвиток підприємствам необхідно постійно вдосконалювати процеси виробництва та впроваджувати нові технології. Інвестиційно-інноваційна діяльність є ключовим фактором досягненні цих цілей та набуває особливого значення, адже визначає їхню конкурентоспроможність на ринку, рівень ефективності та здатність відповідати на виклики сучасності. Набуває необхідності визначення стратегії інвестування та інноваційних рішень, що сприяють розвитку діяльності підприємств.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання теорії та практики процесу управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємства досліджувало багато вчених, зокрема: Вітковський Ю.П., Дудник О.В., Кравчук О.В., Вороніна В., Нечитайло Ю., Галько Л.Р., Горбаль Н.І., Ломага Ю.Р., Довгань Ю.В., Карпенко А.В. Намлієва Н. В., Квасній Л.Г., Татомир І.Л. та інші.

Формування цілей. Метою статті є дослідження процесу управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємства в сучасних економічних умовах.

Виклад основного матеріалу. Інвестиційно-інноваційна діяльність за своєю економічною сутністю є процесом вкладення фінансових ресурсів у нові ідеї, технології та проекти з метою отримання прибутку або поліпшення конкурентоспроможності підприємств. Вона спрямована на створення та розвиток інновацій, які здатні покращити продукцію, процеси виробництва, збільшити ефективність бізнесу та забезпечити зростання підприємства. Інвестиційно-інноваційна діяльність відіграє важливу роль у розвитку економіки та формуванні конкурентних переваг на ринку.

На нашу думку, інвестиційно-інноваційну діяльність можна розглядати як процес, націлений на формування інвестиційних та високотехнологічних, революційних рішень у виробництві, використання результатів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт при створенні абсолютно нового чи модернізованого продукту чи технології, при цьому необхідною умовою є створення певних інвестиційних ресурсів у підприємства, що дозволяють запровадити нововведення у практику.

Ефективне управління інвестиційно-інноваційною діяльністю є ключовим фактором для успішного розвитку та зростання підприємства. Таке управління дозволяє оптимізувати використання ресурсів, підвищити конкурентоспроможність на ринку, створити нові продукти та послуги, а також покращити його фінансовий стан [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Для досягнення ефективного управління інвестиційно-інноваційною діяльністю необхідно проводити аналіз потреб ринку, визначати пріоритетні напрямки розвитку, встановлювати цілі та завдання, розробляти стратегії та плани дій, контролювати виконання поставлених завдань. Важливо також враховувати зміни у довкіллі, стежити за технологічними трендами, аналізувати дії конкурентів, здійснювати інновації та модернізацію процесів.

Ефективне управління інвестиційно-інноваційною діяльністю сприяє зростанню прибутку, зміцненню позицій на ринку, збільшенню вартості підприємства та створенню сталої конкурентної переваги. Умовою ефективного управління інвестиційно-інноваційною діяльністю є вміння адекватно оцінювати ризики та приймати обґрунтовані рішення, спираючись на аналіз ринку та конкурентного середовища, а також наявність чіткої стратегії розвитку та цілей підприємства. Також, важливо мати кваліфікований персонал, здатний ефективно керувати процесами інвестування та інноваційного розвитку, а також брати участь у партнерських відносинах та співпраці з інвесторами та науковими спільнотами. Крім того, необхідно постійно відстежувати зміни у законодавстві та стандартах галузі, щоб мінімізувати ризики та забезпечити успіх своїх інвестицій та інновацій. Ефективна інвестиційно-інноваційна діяльність дозволяє забезпечити як зростання доходів, так і підвищення стійкості і стабільності підприємства при його функціонуванні на ринку [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Механізми управління інвестиційно-інноваційною діяльністю підприємств вимагають встановлення співвідношення між державним регулюванням та саморегулюванням на підприємстві.

Процес управління інвестиційно-інноваційною діяльністю включає визначення стратегії інвестицій та інновацій. На цьому етапі визначаються цілі та пріоритети інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства, а також визначається обсяг та джерела фінансування. Пошук та аналіз інвестиційних можливостей - на цьому етапі проводиться аналіз ринку та конкурентів, ідентифікуються потенційні проекти та оцінюється їх потенційна дохідність та ризики. Ухвалення інвестиційних рішень - на основі аналізу запропонованих проектів та їх оцінки приймається рішення про

вкладення коштів у ті проекти, які найбільше відповідають стратегії підприємства та забезпечують найбільшу прибутковість. Реалізація інвестиційних проектів - на цьому етапі здійснюється фінансування та реалізація обраних проектів, контроль їх виконання та досягнення поставлених цілей. Моніторинг та оцінка результатів - після завершення інвестиційних проектів проводиться моніторинг та оцінка їх результатів, аналізується ефективність вкладених коштів та приймаються рішення про коригування стратегії інвестицій та інновацій відповідно до отриманих результатів [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Поточне управління інвестиційно-інноваційною діяльністю спрямоване на максимізацію прибутку та збільшення вартості активів підприємства через ефективний розподіл інвестицій в інноваційні проекти та розвиток бізнесу. При цьому, потокове управління забезпечує контроль та оцінку результатів інвестицій, а також оптимізацію процесів впровадження інновацій та управління ризиками. Основною метою поточного управління інвестиційно-інноваційною діяльністю є забезпечення конкурентоспроможності підприємства та задоволення потреб клієнтів та ринку.

Дослідження факторів ризику інвестиційного забезпечення є важливим кроком для інвесторів та фінансових установ, оскільки дозволяє оцінити ймовірність втрати коштів за різних інвестиційних рішень. Знання та аналіз факторів ризику дозволяє зробити більш обґрунтовані та усвідомлені інвестиційні рішення, зменшити ймовірність втрат та збільшити потенційну прибутковість портфеля [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Дослідження факторів ризику також допомагає інвесторам розробити стратегію управління ризиками, визначити оптимальне співвідношення ризику та прибутковості, а також вибрати відповідні інструменти для диверсифікації інвестиційного портфеля. Також, допомагає фінансовим установам оцінити ризики інвестування та керувати ними, що дозволяє знизити ймовірність фінансових втрат та забезпечити стабільність та надійність інвестиційних продуктів для своїх клієнтів, покращити прозорість та доступність інформації про інвестиційні продукти, що сприяє підвищенню рівня довіри інвесторів та зміцненню їхньої позиції на ринку.

Таким чином, дослідження факторів ризику інвестиційного забезпечення необхідне для ефективного управління ризиками, підвищення прибутковості інвестицій та забезпечення стабільності фінансового ринку.

Підприємства перебувають під впливом багатьох внутрішніх та зовнішніх факторів, стан яких залежить від результатів їхньої діяльності. При реалізації інвестиційних та інноваційних заходів підприємства повинні прагнути до взаємозв'язку цих факторів.

Об'єктивні та суб'єктивні фактори впливають на розвиток інвестиційно-інноваційної діяльності, а їх оптимальне поєднання дозволяє ефективно функціонувати підприємствам та окремим галузям. Під впливом зазначених факторів створюється інвестиційно-інноваційний клімат [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

По відношенню до інвестицій інвестиційно-інноваційний клімат може бути

сприятливим та несприятливим. Сприятливий інвестиційно-інноваційний клімат сприяє активній діяльності інвестора та стимулює приплив капіталу, несприятливий означає для інвестора підвищення інвестиційно-інноваційного ризику, який, у свою чергу, призводить до витоку капіталу та загасання інвестиційно-інноваційної діяльності.

Державне інвестиційно-інноваційне регулювання економіки є складовою процесу відтворення. Пріоритетні напрями державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності визначаються регіональними органами законодавчої та виконавчої влади. Маючи в своєму розпорядженні достатню кількість діючих інструментів державного регулювання, вони намагаються направити хід подій за допомогою конкретних інструментів державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності.

Важливими інструментами впливу органів влади на інвестиційно-інноваційні процеси є елементи бюджетного, податкового, амортизаційного, страхового та кредитно-банківського регулювання, які, у свою чергу, утворюють фінансово-кредитну систему, тобто беруть участь у фінансово-кредитному обслуговуванні виробництва та соціальної сфери товаровиробників. Основною особливістю законодавства у галузі інвестиційно-інноваційної політики є правове забезпечення інвестиційно-інноваційної діяльності [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Методи прямого впливу реалізуються за допомогою застосування інструментів нормативно-правового регулювання, організаційного (адміністративне регулювання) та економічного (фінансово-економічне регулювання) впливу. Непряме регулювання здійснюється такими економічними інструментами, набір яких залежить від повноважень та прийняття рішень на державному та регіональному рівні.

Державне регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності виявляється у захисті інвестицій, що реалізується через методи стимулювання інвестиційної активності. Вирішальне значення має бюджетно-податкове стимулювання та грошово-кредитне регулювання.

Дослідження інструментів державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства має ряд причин та переваг:

- підвищення ефективності інвестиційної діяльності – державні інструменти можуть допомогти підприємствам отримати доступ до додаткових джерел фінансування, знизити ризики інвестицій та покращити їхню прибутковість;
- сприяння розвитку інновацій – державні заходи можуть сприяти створенню сприятливого інноваційного середовища, стимулювати впровадження нових технологій та продуктів на підприємствах;
- регулювання ринку – державні інструменти можуть допомогти збалансувати попит та пропозицію на ринку, запобігти монопольній поведінці підприємств та забезпечити чесну конкуренцію;
- підтримка малого та середнього бізнесу – державні програми та заходи можуть допомогти малим та середнім підприємствам отримати доступ до фінансових ресурсів та технологій, необхідних для розвитку;

• забезпечення сталого економічного зростання – державні інструменти можуть сприяти створенню сприятливого інвестиційного клімату, залучати іноземні інвестиції та стимулювати розвиток нових галузей економіки [1, 3, 6, 9, 12, 18, 21, 23].

Таким чином, дослідження інструментів державного регулювання інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства необхідне для оптимізації інвестицій, стимулювання інновацій та забезпечення сталого зростання економіки.

Висновки. Держава може впливати на інвестиційно-інноваційну діяльність підприємства шляхом створення сприятливого інвестиційного клімату, надання податкових пільг та інших стимулів для інвесторів, розробки та реалізації інноваційних програм та проєктів, надання фінансової підтримки та гарантій підприємствам, а також проведення реформ, спрямованих на покращення умов для інвестицій та інновацій. Таким чином, держава може створити умови, які б сприяли розвитку інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств.

Отже, для забезпечення сталого розвитку підприємства необхідний дієвий організаційно-економічний механізм, який ґрунтується на поєднанні державного регулювання та саморегулювання, проведення збалансованої цінової, фінансово-кредитної політики, активізації інвестиційно-інноваційної діяльності. Саме вдало розроблений механізм управління інвестиційно-інноваційною діяльністю є основною запорукою економічного розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Балахонова О.В., Захарченко В.І., Величко М.Р. Оптимізація інвестиційного ризику з використанням інструменту його диверсифікації. *Ринкова економіка : сучасна теорія і практика управління* : зб. наук. праць. Одеса: ОНУ, 2019. Вип. 1/41. Т. 18. С.57-68.

2. Гріщенко І.В., Кобаль О.А. Завдання оцінки фінансового стану підприємства. *Соціально-економічні трансформації у розвитку держави*: зб. наук. праць. Всеукраїнська науково-практична конференція, м. Вінниця, 22-23 квітня 2021. С. 74-77.

3. Балахонова О.В. Теорії конкуренції та практики визначення конкурентоспроможності в умовах безпекоорієнтованого розвитку. Колектив. моногр.; за ред. М.М.Меркулова. Ізмаїл-Одеса: Фенікс, 2020. 196 с.

4. Балахонова О.В. Актуальні проблеми економіки і менеджменту: теорія, інновації та сучасна практика. Колектив моногр., книга сьома / за ред. д.е.н, проф. Кузнецова Е.А. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 340 с.

5. Балахонова О.В. Удосконалення підходів в дослідженнях саморозвитку виробничо-господарських систем. *Ринкова економіка : сучасна теорія і практика управління* : зб. наук. праць. Одеса: ОНУ, 2020. Вип. 3/46. Т. 20. С.146-159.

6. Балахонова О.В. Характер інноваційності сучасних економічних систем. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету* : зб. наук. праць. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Серія: Економіка і менеджмент Вип. 43. С.4-12.

7. Балахонова О.В. Аналіз підходів до вибору господарської системи сталого розвитку. *Освіта, економіка управління: сучасний стан та інновації* : зб. наук. праць. Ізмаїл: РВВ ІДГУ, 2021. Вип. 6. С.4-13.

8. Балахонова О.В. Економічна політика країни в контексті бюджетних обмежень. *Матер. X міжнар. науково-практ. конф. «Формування потенціалу економічного розвитку промислових підприємств»*. Одеса, Державний університет «Одеська політехніка» 2021. С.57-59.

9. Балахонова О.В., Мельниченко Д.О. Удосконалення системи управління персоналом в лікувально-профілактичній установі. *Матер. VIII міжнар. науково-практ. конф. «Глобалізація: співвідношення міжнародних та національних економічних інтересів під впливом нових викликів»* (9 квітня 2021) Одеса, 2021. С.55-59.

10. Балахонова О.В. Подвійність управлінського консультування: професійна діяльність і ділова активність. *Ринкова економіка : сучасна теорія і практика управління*: зб. наук. праць. Одеса: Одеський національний університет ім. І. Мечникова, 2018. Вип. 1/38. Т. 17. С.42-52.

11. Балахонова О.В. Сучасні тенденції в системі управлінської звітності в контексті євроінтеграційних процесів. *Матер. III міжнар. науково-практ. конф. «Фінансові та економічні аспекти підприємництва»* (12-13 грудня 2018). Ірпінь, 2018. С.113-115.

12. Балахонова О.В., Коломієць М.В. Ресурсна база сучасного розвитку малого та середнього бізнесу в Україні. *«Економіка. Фінанси. Право»*. № 11/1. 2017. С.54-58.

13. Балахонова О.В., Захарченко Н.В. Теорія і практика регулювання економічних відносин у нестабільному середовищі. *Міжн. наук. вир. журнал «Сталий розвиток економіки»*. № 2. 2017. С.83-89.

14. Гріщенко І.В., Кобаль О.А. Оцінка показників в процесі фінансового планування підприємства. *Перспективи розвитку фінансово-економічного простору України* : зб. наук. праць. Вінниця, 2020. С. 223-225.

15. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А. Фактори активізації інвестиційної привабливості підприємств. *Підприємництво і торгівля*. 2017. № 22. С. 64-76.

16. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Клівіденко Л.М. Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємств в умовах системних перетворень. *Вісник Львівської комерційної академії*. Серія економічна. 2016. № 50. С. 157-161.

17. Гріщенко І.В., Громова О.Є. Методи підвищення інвестиційно-інноваційного потенціалу підприємства в умовах забезпечення конкурентоспроможності продукції. *Регіональна бізнес-економіка та управління*. 2014. №1(41). С. 14-18.

18. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Одінцова О.О. Механізм формування конкурентоспроможності підприємств в сучасних економічних умовах. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-626>.

19. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А. Виявлення порушень у процесі аудиту фінансової звітності підприємств. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Сер. Економічні науки*. 2018. Вип. 54. С. 133-138.

20. Гріщенко І.В., Білецька Н.В., Циганчук В.А., Мазур О.В. Методи забезпечення ефективності інвестиційно-інноваційних проектів. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету*. 2020. Вип. 60. С. 30-34.

21. Гріщенко І.В., Гринчук Т.П., Циганчук В.А. Методи формування конкурентоспроможності підприємств. *Економіка та суспільство*. 2022. № 39. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-39-82>.

22. Балахонова О.В., Захарченко В.І. Обґрунтування побудови механізму управління інноваційним розвитком регіону. *Науковий журнал «Інноваційна економіка»*. 2016. №7-8 (64). С.86-89.

23. Балахонова О.В., Леухін К.К. Методика аналізу структури власного капіталу підприємства. *Подільський науковий вісник. Науки: економіка, педагогіка*. 2020. № 2. С. 14- 18.

Балахонова О.В., доктор економічних наук,
професор, професор кафедри бізнесу і права,
Вінницький інститут Університету «Україна»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1447-4560>
Остапенко Ю.І., здобувач 4-го року підготовки,
спеціальність «Менеджмент»
Інститут економіки та менеджменту
Університету «Україна»

DOI: <https://doi.org/10.58521/2521-1390-2024-30-3>

ЗАВДАННЯ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ

THE TASK OF ASSESSING THE ECONOMIC SECURITY OF THE ENTERPRISE IN THE MODERN ECONOMIC CONDITIONS

Анотація. У статті досліджено основні загрози для економічної безпеки підприємства, основними з яких являються економічні кризи, нестабільність фінансових ринків, конкуренція, зміни у законодавстві, шахрайство, корупція, технологічні загрози та інші. Наведено заходи, які необхідно вживати для забезпечення економічної безпеки бізнесу, а саме, розробка та впровадження стратегій захисту підприємства, управління ризиками, створення ефективної системи контролю та моніторингу, навчання персоналу, дотримання законодавства та стандартів. Визначено необхідність моніторингу та аналізу економічної ситуації,